

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Triapostolatus Septemtrionis

Caesar, Philipp

Coloniæ Agrippinæ, 1642

17. De fide matronæ religiosæ Frethuburgis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43650

quòd vanum sit à dæmonibus auxilium petere, qui non possunt tribulationibus subuenire. Suscipite fidem Domini mei Iesu Christi, quem probastis verum Deum esse, qui vobis nullum habentibus refugium suæ miserationis tribuit auxilium. Nolite ultra culturam superstitiosam quærere, & inani sacrificio Idola vobis placare: verum Deum omnium quæ in cælis & in terris sunt colite, & ipsi vos subiicite, ipsiusq; omnipotentiam adorete. Sicque bonum certamen vsq; ad finem suæ perduxit vitæ: consummatoque boni operis cursu, languore ingrauescente, astante iam dicto Ardgario sacerdote, diuinæ commendatus clementiæ communionem sacra percepta, feliciter in Christo obiit.

*Hexig-
vius mori-
tur.*

CAPVT XVII.

De fide Matrone religiosa Frethurgis.

Illis temporibus apud eos Matrone quædam fuit valde religiosa, quam nulla improborum peruersitas à fidei suæ rectitudine potuit euertere. Cui frequenter in quacunque necessitate positæ, vt more eorum Idolis sacrificaret suggestum est: sed illa immobilis fidei suæ munia non reliquit, vanum esse dicens à simulacris surdis & mutis auxilium quærere, & abominabile sibi videri, vt his, quibus in Baptismo renunciauerat, denuò intenderet, & sponsonem quam Christo promiserat, falleret. Si enim malum est, inquit, hominibus
menti-

mentiri, quantò magis Deo? Et si bonum est inter homines fidem constare, quantò magis qui fidem Domini accipit, nullatenus ab ea debet immutari? Dominus, inquit, meus Iesus Christus omnipotens est, ipse mihi, si in eius fide perseverauro, & sanitatem & omnia quibus indigeo præstare poterit. Prædicta religiosa scæmina, nomine Frerthuburg, in bonitate vitæ & fidei constantia laudabilis, dies vitæ suæ vsque ad tempus produxit senectutis. Cumque iam appropinquaret dies mortis suæ, & post discessum Domini Simonis nullus ibi tunc adesset Sacerdos, ipsa amore Sacrificij, quod audierat viaticum esse Christianum, de vino aliquantulum in quodam reseruari fecit vasculo, & filia suæ in fide commendâs, vt si quando ei vltimum tempus instaret, de ipso vino, quia Sacrificium non habebat, ei in os destillaret, vt vel sic Domini gratiæ exitum suum commendaret. Illud itaque vinum tribus ferè annis apud eam conseruatum est, sicque contigit illuc prædictum aduentasse Sacerdotem Ardgarium. Quo ibi posito, ipsa quandiu vires habuit, religionis suæ deuotionem exercuit, Missarum solemnias & salutaria monita sedulo ab eo exquirens. Verùm inter hæc languore se præoccupante cæpit infirmari, & sollicita de obitu suo memoratum ad se accersiri fecit Presbyterum, & accepto de manu eius viatico optato, feliciter migravit ad Dominum. Ipsa verò eleëmofynis semper

*Vinum.
Eucharistia
a puero, conseruatum.*

intenta, quia in seculi rebus diues erat, filia
 suæ prædictæ Cathlæ iniunxerat, vt post suum
 ex hac luce discessum cuncta quæ illius erant
 in pauperes dispensaret. Et quia hîc pauperes
 minùs inueniuntur, post obitum, inquit, meum,
 cum tibi primo oportunitas euenerit, vendi-
 ris omnibus quæ hic dispensata non fuerint,
 sume tecum argentum & vade ad Dorstadum.
 Ibi sunt Ecclesiæ plurimæ & Sacerdotes ac
 Clerici, ibi indigentium multitudo. Post ex-
 cessum matris, filia quæ mater iusserat strenuè
 adimpleuit. Arreptoque itinere perueniens
 ad Dorstadum, religiosas exquisiuit ibi fœmi-
 nas quæ cum eâ loca sancta circuirent, & quid
 cuique dispensari deberet, eam instruerent.
 Cum quadam die causâ dispensandi loca san-
 cta circuirent, & medietas iam distributa es-
 set, dixit socijs suis: Nunc iam lassæ sumus,
 melius est vt aliquid de vino ematur, & refo-
 cilemur, & sic demum cœpta peragamus. Da-
 tis igitur ad hoc quatuor denarijs, & viribus
 resumptis quod cœpère peregerunt. Quibus
 completis ipsa ad hospitium suum rediens,
 saccum in quo argentum fuerat in quodam
 loco vacuum posuerat, sed largiente superno
 munere, sicut antea fuit plenum inuenit. Quæ
 tanto obstupefacta miraculo fœminis quæ se-
 cum prius ierant, quid sibi contigerit osten-
 dit. Coram quibus, quid inibi esset compu-
 tans, tantum inuenit quantum illò aduexit,
 exceptis quatuor denarijs. Consilio itaque
 ab eis

*Dirca in
 Suedia pau-
 ei pauperes.*

*Cathla ex
 Dirca Dor-
 stadum ve-
 niens, omnia
 sua bona
 pauperibus
 distribuit.*

*Miraculū
 pecunia re-
 stituta.*

ab eis accepto, iuit ad Sacerdotes, & ipsum eis innotuit. Ipsi autem, quia, inquit, matris tuæ obidiens fuisti, & fidem tuam circa eam illibatam seruasti, & eleemosynas illius strenuè implèsti, Dominus omnium bonorum retributor, pro necessitatis tuæ subsidio, ista tibi contulit. Ipse est omnibus sufficiens, omnibus indiget. Ipse omnia quæ pro eius nomine distributa fuerint, in cœlesti regno compensabit. Ista tibi à Deo donata sunt, & tu quocumque modo volueris ea dispensabis. Nam ea quæ in usus tuos acceperas noluit tibi reddere, sed tantùm ea quæ pro eius amore in pauperes distribuisti.

CAPVT XVIII.

De reuersione Ardgarij post mortem Herigarij, & de morte HLudouici Imperatoris.

Igitur post excessum prædicti viri Herigarij iam memoratus Sacerdos Dei Ardgarius, amore solitariae quam antè duxerat vitæ, ab illis partibus egressus, locum suum repetijt. Sicque denuo Christiani ibi positi Sacerdotali sunt præsentia destituti. Quare manifesto patuit indicio quòd ad corroborandam fidem præfati viri Herigarij, & supradictæ Matronæ Frethurgis, pariterque ut exitum eorum diuinæ commendaret clementiæ, & quod fideliter desiderauerant, ministerium videlicet sacrae Communionis pro vltimo via-

F s

mo via-